

Cena Kurjera:
W Warszawie: podana jest w nagłówku numeru wieczornego.
Na prowincji i w Cesarstwie: opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji: rocznie rs. 3, półrocznie rs. 1 kop. 50, kwartalnie kop. 75, miesięcznie kop. 25.
 Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowaną być nie może.
 Numer pojedynczy wieczorny kop. 5, poranny w dniu powszednim k. 3, w niedziele i święta k. 5.
 Dział: Oczyszczenie N. M. P.
 Wtorek: Błażeja Bisk. Męcz.
 Środa: Ansgarego i Andrzeja B.
 Czwartek: Agaty Panny Męcz.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 42	Wschód księżyca o godzinie 7 minut 36 w.
Zachód 4 47.	Zachód 8 12 w.
Długość dnia godzin 9 minut 1.	Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą stóp 5 cali 6.
Przybyło 1 23	

Cena ogłoszeń:
Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w numerach porannych, z wyjątkiem niedzielnych i świątecznych, zamieszczone nie będą.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Ogłoszeń Reichmana i Frenclera, ulica Senatorska nr 18.
 Piątek: Doroty P. M. i Teofila.
 Sobota: Romualda Opata.
 Niedziela: Jana z Maty Wyzn.
 Poniedziałek: Apolonji Panny.

— Numer niniejszy wyszedł z druku o godzinie 6-ej rano.
 Następnym numer „Kurjera“ wyjdzie jutro po południu.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie.—Dziś Miłostawy, jutro Błażeja.
Zgromadzenia: Trzecie posiedzenie komitetu celem utworzenia sal zarobkowych imienia Staszycza. (Sala resursy obywatelskiej—godzina 7 wieczorem.)
Widowiska: Teatr Wielki: „Wieczór trzech królów“ (występ pani Modrzejewskiej—abonament lit. A. nr 4);—teatr Rozmaitości: „Przy kole“, „Było to pod Wagram“ i „Grzeszki babuni“;—teatr Mały (przy ulicy Daniłowiczowskiej): „Serce i ręka“. (Godzina 7 i pół wieczorem);—Dolina Szwajcarska: Przedstawienie magika p. A. Siedleckiego i panny Flory, w połączeniu z koncertem p. A. Sonnenfelda. (Godzina 5 po południu.)

Zamiana listów.

Czytelnicy wiedzą z poprzednio umieszczonych przez nas szczegółów o delegacji, która celem przygotowania projektu o konwersji w Towarzystwie kredytowym zasiadała. Niektóre pisma podały mylną wersję, że pomysły w ciągu tych narad upadły. Rzeczywiście pomiędzy dyskutującymi znalazł on wielu przeciwników, mimo to jednak, liczni orędownicy zdolali go utrzymać. Ponieważ w lutym rzecz cała przedstawiona będzie na zebraniu komitetu, a zatem chcąc poznać ogół z kwestją, podajemy w szkicu przebieg obrad.
 Papiery mające w kraju kurs przymusowy, ulegają zagranicą koniecznym fluktuacjom, niekorzystnie na stan ekonomiczny u nas oddziaływającym. Jednym ze zjawisk łącznych z tym faktem jest, że cena towarów, przedewszystkiem przywozowych i wy-

wozowych, układa się w odwrotnym stosunku do kursu i że inne towary stale podążają za pierwszymi, aczkolwiek pomału i nierównomiernie. Położenie to najprzód ujemnie daje się odczuć instytucjom kredytowym, jako krańcowym organom ruchu ekonomicznego.

Towarzystwo udzielając pożyczki, za punkt wyjścia w oszacowaniu bierze przybliżoną wartość majątku w rublach metalicznych, lecz na podstawie tej taryfy daje pieniądze w papierach kredytowych. W chwili ustanawiania taryfy, im kurs rubla kredytowego jest niższy, a cena sprzedażna ziemi wyższa, taryfa musi być niższą względnie do niej, a tem samem i pożyczka tem więcej odbiegać będzie od stadium wartościowego w kierunku niżkości. W ten sposób kredyt nie przychodzi właścicielom z pomocą w stosunku do kapitału zakładowego, a zatem, w obronie bezpieczeństwa, nie wypełnia swojego zadania.

Jeżeli pośrednik, jakim jest instytucja, w takich rozmiarach ulega temu położeniu rzeczy, to nie mniej brzemię to ciężki na stowarzyszonych, którzy nie zapatrzeni w kredyt publiczny, zmuszeni są uciekać się do prywatnego, tem dla nich droższego, im kryzys rolniczy, teraz kraj przyniatająca, jest cięższa. Położenie to stałoby się jeszcze trudniejszym w razie podwyżki rubla, bo stowarzyszeni byłiby odpowiedzialni za dług Towarzystwa do wysokości *al pari*, oraz na wypadek, jeśli rząd wydał rozporządzenie płacenia podatków złotem, ponieważ i Towarzystwo musiałoby wówczas płacić kupony monetą, przyjmowaną w kasach państwa, raty zaś tak samo w metalikach wnoszoneby być winny.

Dopóki różnice w kursie nie były wielkie, listy, chociaż 4-procentowe, stały dobrze, lokowano w nich kapitały spokojne za granicą, tak, iż ledwo 1/3 całego zasobu w kraju zostawała, w miarę jednak niżkości rubla, listy pomimo 5-procentowej emisji, oraz solidarności instytucji, zaczęły być mniej poszukiwane i w końcu obiegły jedynie miejscowy rynek. Waluta ich spadła i straty odbiły się na kieszeniach posiada-

czy. Obrót ich ułożył się w stosunku odwrotnym do dawnego, piąta część bowiem zaledwie za granicą pomieszczenie znalazła, tak iż nawet istnieje obawa, gdzie w razie emisji nowe listy ujdzie znajda, skoro kraj za ubogim jest aby je zakupić, a bankierzy obcy spekulować na nie ochoty nie mają.

Celem polepszenia kursu, który interesuje stowarzyszonych, podniesiono myśl metalizacji listów, a stronicy jej wystąpili z wnioskiem, aby: a) taksa dóbr, jako podstawa pożyczki, odbywała się na monetę brzęczącą; b) towarzystwu służyło prawo udzielenia pożyczki do połowy szacunku metalicznego, bądź w listach tejże wartości, bądź papierowych; c) wybór wartości, oraz prawo konwersji do woli stowarzyszonym zostawić.

Narady nad kwestją rzezoną odbywały się w pierwszych dniach z. m., przyjeźli w nich udział członkowie delegacji, oraz osoby zaproszone przez nią. Poważne głosy finansistów naszych i stowarzyszonych, rzucają na całą sprawę pro i contra jasne światło, z którego i my dla ogółu pewne wnioski wyciągnąć powinniśmy.

Uwagi o projekcie dadzą się ugrupować w trzech kategoriach: a) ze stanowiska stowarzyszonych; b) ustawy i c) skarbowości. Posłuchajmy zarządów. Obdłużenie rolnika powinno się odbywać w walucie państwowej a nie w metalu, skoro ten jest jedynie towarem zagranicznym. Taksy dawne były równoznaczne złotu a jednak zobowiązania, według nich zaciągnięte, przetrwały epokę, gdy rubel dochodził do *pari* a Towarzystwo było w stanie kwitującym; zresztą nie jest ono instytucją spekulacyjną i nie powinno się rzucać na handel rublem. Dłatego i taksa musi być regulowaną wedle metody obiegowej, którą państwo powagą swoją ubezpiecza. Stowarzyszeni, obowiązani do płacenia rat w złocie, rzuceni będą na pastwę bankierstwa, gdyż wypadnie im szukać metalu na targach i na wypadek znacznego popytu przepłacać w sposób uciążliwy. Każdy z płatników zmuszony będzie oddać się na łaskę weks-

KRONIKA TYGODNIOWA.

Filozof Hartman, jego wyprawa na polaków, jego system i jego filozoficzna reputacja. — Naprawdę Hartman jest zamaskowanym polakiem. — W jaki sposób my sami przyczyniamy się do wypłenicia naszej ludności. — Emigracja za granicę i do Warszawy. — Wypadek w Chelmie. — Podróż szwaczki. — Kim jest Jerzy Blandes i po co naprawdę przyjechał do Warszawy.

W ciągu kilku ostatnich tygodni byliśmy świadkami komicznych zdarzeń, tem komiczniejszych, że brali w nich udział ludzie poważni, mający zwyczaj z trójnoga przemawiać do plebsu.

Hasło do widowiska dał niemiecki „filozof“ Edward Hartman, który w piśmie *Gegenwart*, w artykule poświęconym obecnemu położeniu Niemiec, zakule „wypłenicie“ żywiołu polskiego ze Śląska, Poznańskiego i Prus wschodnich.

Niewinne te konsyderaacje autora filozoficznego romansu, mocno zmartwily naszą inteligencję.

Słowo uległo tak wielkiemu wzruszeniu, że dwukrotnie nazwało Hartmana „pozytywistą“ chociaż on jest „pesymistą“ a raczej „nieświadomistą“ i po sądziło go o popularność w „pewnym odłamie naszej prasy“, gdzie szczególnie ten filozof nigdy popularnym nie był. Co gorsza — przeciw hartmanowskiej humorystyce wystąpił z listem otwartym K. Jarochofski i zalewając się łzami, wyrzuca Hartmanowi, że w swym artykule wydał hasło tępienia i wykorzeniania; Hartmanowi, który z tego właśnie jest sławnym, że wytypienie i wykorzenienie wszystkiego co żyje, zrobił osią swojej filozofii w książce: *Die Philosophie des Unbewussten!*

Kwintesencja owego dzieła jest mniej więcej taka. Życie — według Hartmana — jest oceanem cierpienia, najwzrostem przeto szczęściem do jakiego może dążyć istota mająca zdrowe zmysły jest — śmierć; śmierć nie tej lub owej jednostki ale — całej ludzkości.

Przyjdzie czas, że wszyscy przekonamy się o prawdziwości tego wynalazku, a wówczas ludzkość postanowi wytruć się, albo utopić, albo wysadzić w powietrze w jednej chwili. (Bliższe szczegóły znajdzie czytelnik w książce dra fil. H. Goldberga: „Filozofia zasady bezwiednej“ i w „Filozofii wyzwolenia“ S. Smolikowskiej.)

Dlaczego po napisaniu tego dzieła Hartman w łeb sobie nie strzelił?... Nie dlatego, Boże uchojaj, a żeby lękał się śmierci, ale — że radby, o ile można, sam doczekać „uroczystej chwili“ powszechnego samobójstwa. Wtedy niewątpliwie on przydowałby na ostatnim kongresie, on wyznaczyłby dzień i godzinę „aktu“, on dałby do niego sygnał. Po czem, gdyby inni już wylecieli w powietrze, możeby jeszcze sam został, a żeby... nacieszyć się widokiem szczęścia bliźnich, własne zaś uszczęśliwienie... pozostawić naturze.

Czy K. Jarochofski do podobnego myśliciela potrzebował pisać listy otwarte? czy, tembardziej, mógł przemawiać do sentymentów człowieka, według którego, filozofia jest: „twarda, lodowata i bez uczucia, jak kamień?“ na to niech odpowie czytelnik. Naodwrot dziwi mnie, że obrońca polskiej narodowości, obtarłszy zażawione oczy, nie zwrócił uwagi na inne punkta hartmanowskiej misywy:

1) Jakim sposobem filozof Hartman nie dostrzegł, że: jeżeli, według jego słów, zaboreza energia niemców słabnie, a odporna siła innych narodów wzrasta, to — jego recepta na „na wypłenicie“ polaków na nie się nie zda, a raczej: jeszcze bardziej osłabi niemców, pchając ich do walki, w której muszą być pokonani?...

2) Jeżeli w niemcach „nieświadome“ już dojrzało do stopnia tolerancji, jakim cudem Hartmana wypłeni to uczucie i na jego miejscu posieje prastarą nienawiść do obcych?... Czy wreszcie nie byłoby to cofnięciem cywilizacji i opóźnieniem „uroczystej chwili“?...

3) Jeżeli niemcy dziś zmykają do Ameryki dlate-

te, że im dokuczili urzędnicy sascy, bawarscy i t. d. jaki djabeł zachęci ich do osiedlania się w Poznańskim i na Śląsku, gdzie, według życzeń Hartmana, urzędnicy mają być jeszcze gorsi, aniżeli w Saksonji i Bawarii?..

Wszystko to są kwestje dowodzące, że wynalazca „nieświadomego“ albo zapomniał o swojej filozofii, albo nie rozumie społecznego życia, albo zerwał ze zdrowym rozsądkiem. W takim razie mocno ubolewamy, że K. Jarochofski na serjo wziął jego artykuł i tklivemi argumentami przemawia w tak zabawnej sprawie.

Mnie kwestja przedstawia się inaczej. Oto: Hartman jest zamaskowanym „polskim intrygantem“, który już dziś chce uszczęśliwić polaków nicością, a niemców skazać na męki życia nie tylko w Bawarii, Saksonji, Brandeburgji i t. d. ale jeszcze w Poznańskim i na Śląsku.

Przytem Hartman jest dyplomata. Mógłby on wprawdzie zalecić, a żeby polakom poprostu strzelać we lby, i tym sposobem ułatwić im przejście do szczęśliwej nirwany — tudzież aby pozostałe po nich domy, sprzęty, pościel i zegary rozdawać darmo niemieckim kolonistom, w celu zaostrenia im tortur życiowych. Wówczas jednak niemcy poznaliby się na figlu i zarazby wykrzyknęli.

— Hola! panie... ty za nadto wielu dobrodziejstw wymagasz dla polaków... W tem coś jest!..

Dla ukrycia więc polskiego patriotyzmu Hartman zaleca półśrodek: wysiedlenie ludności poznańskiej do Afryki, z góry wiedząc, że głód i zły klimat dokonają reszty.

Nirwana pewna!..

Na nieszczęście niemcy na walenrodzynie Hartmana poznali się od dawna, już wówczas, kiedy, nie zajmując się polityką, zaprezentował on dopiero swój „system filozoficzny“. A ponieważ są wrogami „wszystkiego co nasze“, dyskredytowali go więc, dowodząc, że w rozumowaniach jest nielogiczny, że powołuje się na nauki przyrodzone, a nie zna ich i

larstwa i ciągłą rachunkowość utrzymywać w swej głowie, aby co pół roku nie paść ofiarą zastawionych nań matni. Żaden nadto z całą dokładnością nie będzie mógł sobie obliczyć, ile mu płacić wypadnie w danej chwili w papierach, które codziennym ulegają fluktuacjom. Wreszcie przeciwnicy konwersji podnieśli stronę etyczną tej sprawy, utrzymując, iż nie godzi się poważnej instytucji spekulować papierami, które oparte na wzajemnym poręczeniu, zawsze ogólnem zaufaniem zaszczycone były.

Zarzuty powyższe mają poważną swoją stronę, można je osłabić wszelako praktycznym na rzecz poglądem. Ogół nie odbierze Towarzystwu złożonej w nim wiary, widząc, iż ma do czynienia nie z wekslarzem, lecz z zastanawiającą się nad położeniem swem instytucją, która przystępuje do konwersji, dokładnie obliczwszy się ze środkami. Niedogodność jaka spotka kontrybuentów, obowiązanych do szukania złota, nie da się zaprzeczyć, wszelako nie stanowi tak doniosłego motywu, aby cała kwestja dla niego upaść miała. Konwersja, mając na celu podniesienie kursu a tem samem rękojmię wykupu listów, usmiechaćby się powinna każdemu finansście tem więcej, że pod względem etycznym od subtelnych zarzutów możnaby go rozgrzeszyć. Trudniejszym jest przecięcie kwestyj prawnych w tym przedmiocie... one to stanowią szkopuł istotny, tak, iż wykonawcy projektu nie po różach stąpić będą.

K. W.

Z sali teatralnej.

Z wczorajszego porannego przedstawienia „Wieczoru trzech króli” Szekspira można było odnieść dwie ważne nauki.

Jakim sposobem z małemi środkami posilkując się tem tylko co jest pod ręką, można urządzić świetną stosunkowo wystawę sztuki, łącząc gust ze ścisłością charakterystyki, jaka z dzieła autora przy sumiennem przestudjowaniu go wypływa.

Modrzejewska dowiodła tutaj, że z pierwszorzędnym stanowiskiem artystki, można połączyć niewyczerpany zapas specjalnych środków scenicznych, które dadzą się tylko nabyć długą praktyką i umiejętnem nagromadzeniem wiadomości dramatycznych, literackich i krytycznych zaradem.

Powtórę wykazała ona ile wyciągnąć da się z drobnej stosunkowo i mało znaczącej roli i jakim sposobem ta rola, w rękach wielkiej artystki urosnąć może do rozmiarów, ożywiających całe sceny i nadających im właściwą barwę.

Bo prawdę mówiąc, Viola, to rola epizodyczna tylko, może mniej wdzięczna od kilku innych, w których komiczne obrobienie albo wydatna charakterystyka, same się narzucają uwadze widza, ale tym razem Viola, jak zawsze zresztą, zaćmiła wszystko i wszystkich, a kiedy jej brakło na scenie, scena pustoszała.

że posługuje się rachunkiem prawdopodobieństwa nie mając o nim pojęcia.

Filozof F. A. Lange był nawet tak nieprzyzwoity, że hipotezy Hartmana porównał do hipotez „murzyna australskiego”, znajdując między nimi to podobieństwo, iż: tam gdzie Hartman posługuje się „nieświadomym”, murzyn australijski posługuje się „dewilem—dewilem”. Teleologja Hartmana nazywa „fałszywą i niezdarną”, jego objaśnienia instynktu „nienaukowemi”, a kończy tak:

„Wątpię, czy istnieje w nowszych czasach druga książka, w którejby dorywczo powiązany materiał był w tak jaskrawej sprzeczności z wszelkimi rysami metody przyrodniczej...” „Okres otrzymujący miano od filozofii nieświadomości, byłby to okres upadku duchowego... System Hartmana—jest przeciwieństwem nauk pozytywnych i powtarza wszystkie błędy Schellingów i Hegłów w formie nierównie grubszej i dotykalszej.”

Tak mówi filozof-materiałista o Hartmanie. Czy zadziwiający ten mąż, pomimo reklamy, jaką mu zrobił idealista Jarochowski, będzie szczęśliwszy w pol tyce? przyszłość okaże.

O hartmanowskich receptach skuteczniejszym środkiem na wplenienie polskiej ludności, jest nasze własne niedbalstwo. Bo czemuż innem wytłomaczyć zjawisko, że z kraju: 1) chorującego na nadmiar zboża, 2) sprowadzającego mnóstwo wyrobów z zagranicy, 3) narzekającego na brak robotników we wszystkich dziedzinach pracy, że z takiego kraju—ludność robocza emigruje!...

Pełna polaków kreguści się w Cesarstwie, w Niemczech, w Ameryce, nawet w ubogiej Szwecji, gdzie są wyszukiwani przez kapitalistów, niecierpieni przez robotników i żyją w nędzy. Jednocześnie nasz przemysł salawują Niemcy, a jeżeli sami nie przychodzą, to przynajmniej zasypują nas towarami.

Tu możnaby zapytać: z kąd do naszego ludu dochodzą wieści o wysokich zarobkach za granicą, a dlaczego nie słyszy on o nędzy i cierpieniach emi-

To jednak co tu mówimy, nie powinno być uważane za ujmę dla innych artystów, w sztuce tej występujących, gdyż w ogóle w całym wystawieniu czuć było wielką staranność, całość zlewała się wybornie, a wszyscy prawie artyści, co zapewne recenzent nasz zaznaczy w swoim sprawozdaniu, wywiązali się zupełnie zadawalająco ze swojego zadania.

A publiczność? Z żalem powiedzieć musimy, że publiczności tej nie starczyło na zupełne zapełnienie sali, przy pierwszym przedstawieniu komedji Szekspira ze współdziałaniem Modrzejewskiej.

Większość tej publiczności zwykle w takich razach nie zadaje sobie trudu, ażeby zrozumieć i zbadać to, co stanowi głębię właściwą Szekspirowi w każdym jego, chociażby najblachszym z pozorów, utworze.

Ale za to grube żarty i ostre przycinki, których, jak wiadomo, genialny poeta nie szczędzi, wywołują zawsze sute oklaski.

I kto wie czy nie one zawsze stanowią główny powód istnienia u nas sztuk tego rodzaju.

Publiczność więc pozostaje w swojej roli, Szekspir w swojej.

A pożądana odmiana nastąpi wtenczas dopiero, kiedy już nie pijackie wybryki i dziwaczne przystrojenia, ale pogląd na sprawy ludzkie, który po tylu latach oddzielających nas od Szekspira zawsze świeżym i prawdziwym pozostaje, stanie się głównym wabikiem, zachęcającym do uczęszczania na sztuki, dające pobudkę do myślenia i uczące myślić.

w.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum oświecenia mając na uwadze, że uniwersytety zagraniczne zbyt łatwo wydają obco-krajowcom dyplomy na wyższe lekarskie stopnie naukowe, postanowiło dopuszczać do egzaminów w uniwersytetach rosyjskich tylko doktorów medycyny mających dyplomy zagraniczne, którzy przedstawiają świadectwa dojrzałości i pomyślnie wytrzymają egzamin z nauk pomocniczych lekarskich.

— Zarząd warszawskiego okręgu naukowego wystąpił z przedstawieniem o podwyższenie płac profesorów warszawskiego uniwersytetu do czterech tysięcy rubli, a to z uwagi, że z chwilą wprowadzenia nowej ustawy uniwersyteckiej i podwyższonej etatów, profesorowie znajdujący się na trudnej służbie w Królestwie Polskim nie mieliby już żadnych przywilejów. Wiadomość tę przynosi *Now. wr.*

* — Profesorowie warszawskiego uniwersytetu wyznania prawosławnego, jak donosi *Nowoje wremja*, powzięli podobno zamiar uczczenia tysięcioletniego jubileuszu św. Cyrylla i Metodego przez wzniesienie w obrębie gmachu uniwersyteckiego świątyni pod ich wezwaniem.

— Budowę części nowoprojektowanej drogi i żela

grantów? Dlaczego w kraju są ajenci zachęcający do wychodźstwa, a nie ma agentów, którzyby donosili, że — w tem a tem miejscu potrzeba robotników? Dlaczego robotnik łatwiej dostaje pieniądze na wyjazd za granicę, aniżeli na osiedlenie się w takiej wsi czy miasteczku, gdzie jego praca byłaby użyteczną?

Naturalnie — nie ma kto interesować się podobnemi drobiazgami; wyszukiwanie pracy i ubezpieczenie bytu, nie może zajmować ludzi, którzy czują się powołanymi tylko do stawiania pomników, albo urządzania owacji.

Pp. Łuniewski i Zakrzewski jednocześnie podali projekt, ażeby: nie mających pracy rzemieślników warszawskich przesiedlać na prowincję. Zapewne, że w czasach stagnacji przenosiny takie mogą się udać; ale gdy poprawią się stosunki, przesiedleńcy gromadami będą znowu uciekali do Warszawy, bo „w Warszawie jest lepiej człowiekowi” — jak mówią.

— Lepiej bo są bawarje i ogródki! — zawoła pesymista.

Nie tylko bawarje. Prowincjonalni rzemieślnicy wiedzą, że w Warszawie, gdy kto nie ma dachu nad głową — znajdzie nocny przytułek; gdy jest głodny — dadzą mu jeść bezpłatnie; gdy potrzebuje taniego kredytu — otrzyma go w kasie pożyczkowej, a gdy, w najgorszym razie, chory upadnie na ulicy, podniosą go i odwieżą do szpitala.

Słowem, biedacy ze wszech stron ciągną do Warszawy, bo tu łatwiej znajdą pomoc, bo inteligencja tujejsza więcej myśli o nich. Na prowincji zaś ludzie światli troszczą się przedewszystkiem o to, ażeby... nie mieszać się z plebssem. Niezbyt dawno naprzykład pewna reśursa podniosła dla swych członków opłatę z 9 na 12 rs. rocznie, z zasady, że nie chodzi jej o „ilość”, ale o „jakość”.

„Ilość” niech sobie i nadal dzieje, byle „jakość” miała odpowiednio towarzystwo!

znej żmeryńsko-nowosielickiej od Mohylowa nad Dniestrem do Nowosielec na granicy austriackiej postanowiono odłożyć do 1890 r.

— Kwestja wyznaczenia stałego funduszu na mieszkania dla urzędników i ofjajalistów kolei warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, popierana przez jednego z dyrektorów tychże dróg, pomimo nieotrzymania decyzji rady zarządzającej ma być wniesioną na ogólnem tegorocznem zebraniu akcjonariuszów.

— Z powodu niezachowywania przepisu, wymagającego składania na pasportach wydawanych za granicę podpisów własnoręcznych przez osoby zaopatrujące się w takowe i wynikających ztąd dla poddanych rosyjskich przykrości, wydanym został do pp. gubernatorów cyrkularz zalecający ścisłe stosowanie się pod tym względem do przepisów prawa.

— Magistrat miasta zauważył, że niektórzy właściciele domów, fabryk i zakładów przemysłowych zdejmują bądź to w celu oczyszczenia, bądź w celu naprawy umieszczone na rurach wodociagowych przyrządy do mierzenia ilości zużytej z wodociągów miejskich wody. Ponieważ tym sposobem kasa miejska, pozbawiona możności kontrolowania ilości spożebowanej wody, jest narażoną na straty, przeto magistrat polecił inżynierom wodociągów warszawskich i praskich dopilnować oplombowania wszystkich wodomiarów, które w przyszłości bez asystencji inżyniera lub technika miejskiego poruszane być nie mają.

— Odpowiedzi na ankietę Towarzystwa popierania przemysłu i handlu, dotyczącą drobnego przemysłu wiejskiego w granicach kraju naszego, dosięgły już cyfry 60 ciu.

— Z powodu przypadającego w dniu dzisiejszym uroczystego święta, kasy wydające bezprocentowe pożyczki robotnikom i rzemieślnikom bez zajęcia czynność tę załatwiać będą jutro.

— Z teatru i muzyki.
* Towarzysz prezesa dyrekcji teatrów, pułkownik inżynierji Palicyn, wyjechał za urlopem do Petersburga.

* W teatralnej szkole śpiewu, zostającej pod kierunkiem p. Jakowickiej, odbyć się ma wkrótce pierwszy egzamin, dla przekonania się o postępach uczennic.

Lekeje odbywają się trzy razy tygodniowo, tymczasowo w mieszkaniu p. Jakowickiej.

Szkola liczy już pięć miesięcy istnienia.

* W teatrze odbyło się w tych dniach walne posiedzenie w sprawie stypendjum imienia Żółkowskiego, na które pieniądze przez personel teatralny złożone zostały przed dwoma laty w dniu jubileuszu artysty.

Ułożone przez wybrany w owym czasie komitet warunki stypendjalne nie zyskały zatwierdzenia

Stosunki te w straszny sposób ilustruje wypadek w Chełmie.

Miesiąc temu, przy nowobudującym się młynie parowym kopano studnię.

Już wykopano sążeń kiedy coś się zepsuło i do naprawienia spuszczone chłopca.

Ten, ledwie dotknął nogą gruntu, ugrzązł w błocie, nie głębiej wszelako jak po kolana i zaczął wołać o ratunek.

I stała się rzecz najdziwniejsza, o jakiej kiedykolwiek słyszano.

Chłopak tonął w błocie przez 14 godzin, gromada ludzi przypatrywała się jego mękom, podawano mu jadło, spojono go nawet wódką, lecz — mimo to — nie uratowano!

Umarł w błocie i jeszcze przed śmiercią ukąsił kogoś w rękę...

Trzeba zaś dodać, że w Chełmie są nawet technicy kolejowi, którzy, gdyby ich wezwano, potrafiliby chyba wydobyć człowieka z jamy zupełnie otwartej i ledwie na sążeń głębokiej.

Dziwicie się teraz, że robotnicy i rzemieślnicy z prowincji uciekają do Warszawy.

Naturalnie, nie każdemu z nich służy szczęście jeden znajduje robotę, pomoc i życzliwość o jakiej marzył, inny — nędzę, chorobę i śmierć. Ale i warszawiakom a nawet warszawiankom, także nie zawsze się udaje.

Była sobie młoda szwaczka, urodzona w Warszawie, której tak jakoś upłynęło dzieciństwo, że dosłownie — ani razu nie wyjrzała za rogatkami. I może nawet nigdy nie pomyślała o wychyleniu głowy z miasta, gdyby nie koleżanki, które bardzo żartowały z niej, że nie zna wsi.

Do drwin ludzkich przyłączyła się i jej własna ciekawość. Czy to być może, ażeby gdzieś były placy sto i tysiąc razy większe od Saskiego? Albo takie mnóstwo drzew, że między niemi chodzi się cały dzień, nie widząc końca? Albo trawniki, na których żywią się krowy; albo ptaki, które same sobie bu-

władzy, która zażądała zaprowadzenia w nich pewnych zmian.

Obecnie projekt zmieniony w niektórych punktach przedstawionym został ponownie do zatwierdzenia.

W razie gdyby i teraz stypendjum nie zyskało właściwej sankcji, ofiarodawcy postanowili zmienić cel i fundusz stypendjalny przelać do kasy pożyczkowej artystycznej.

Fundusz wraz z procentami wynosi obecnie około 2,600 rs.

* Dziś Modrzejewska występuje po raz wtóry w roli Violi, w komedji „Wieczór trzech króli”.

Abonament lit. A, nr 4.

* Zaangażowani czasowo do teatru Apollo w Rzymie artyści baletu warszawskiego, pani Orczyńska i p. Lucas, z powodzeniem występują tam w znanym baletcie „Coppelia”.

O tańczonej przez artystów tutejszych mazurce, miejscowe pisma odzywają się bardzo pochwalnie.

= Francuski odczyt.

W zbliżającym się sezonie wielkopostnym, prócz zapowiedzianych odczytów, odbędzie się jeszcze jeden w języku francuskim.

Wygłosi go na korzyść członków tutejszej kolonii francuskiej potrzebujących pomocy, p. Juljusz Brun. Mówić on będzie o pocie Sully-Prudhomme.

† Ś. p. Eugenjusz Żmijewski.

Dłuzni jesteśmy czytelnikom naszym obszerniejsze wspomnienie zasług zmarłego przed kilku dniami ś. p. Eugenjusza Żmijewskiego, o którym w pierwszej chwili słów kilka jedynie zebrać mogliśmy.

Cały jego zany żywot był szeregiem ciężkich cierpień i walk z losem, które znosił z poddaniem chrześcijańskiem.

Urodzony w gub. płockiej, we wsi ojczyznej Żmiejewie, dnia 17-go listopada 1816-go roku, otrzymał w domu nader staranne wychowanie.

Pierwsze nauki pobierał w Łomży, uniwersyteckie w Krakowie.

W roku 1838-ym osiadł w Nercyżniku, gdzie w górnictwie na drodze praktycznej się uzdolnił.

Owocem tego pobytu były „Sceny z życia koczującego” opowiedziane w *Gazecie codziennej* następnie w 3-ich tomach wydane oddzielnie.

Powróciwszy do kraju w r. 1858-ym Żmijewski, po chwilowym pobycie w Suwałkach udał się na Ukrainę i tam wziął w dzierżawę dwa majątki hr. Stanisława Potockiego.

Doznawszy w gospodarstwie niepowodzeń, szukał zajęcia na innym polu i znalazł je w administracji dóbr ks. Sanguski na Wołyniu.

Pod koniec życia, złamany wiekiem, osiadł w Warszawie i tu pozyskał posiadłość na kolei nadwiślańskiej.

dują gniazda, nie czekając na wazony, rozdawane im przez zarząd Saskiego ogrodu?...

I tak ją męczyły te pytania, że dziewczyna, oszczędziwszy w ciągu dwu lat jakiś dziesiątek rubli, zamiast kupić suknię, zdecydowała się na wielkie postanowienie. Oto: w sobotę na noc pojedzie koleją jaknajdalej, całą niedzielę przesiedzi na wsi, a z niedzieli na poniedziałek wróci do miasta.

Jak rzekła, tak zrobiła. Nocny pociąg zawiózł ją aż gdzieś do Buga; współcześnie jednak z jej wyładowaniem na stacji, zaczął padać deszcz tak obrzydliwy, że nieszczęsna turystka nie mogła się ruszyć z bufetu. Wprawdzie zawiadawca żywo zainteresował się jej losem, a telegrafista chciał nawet momentalnie ofiarować jej serce i rękę; ale ponieważ zmiana w stanie nie leżała w jej obecnym programie, więc skończyło się tylko na gorących oświadczeniach. Dzień upłynął, a wraz z zachodem słońca nieboga siadła do wagonu i nocnym pociągiem, zalewając się rzewnymi łzami, wróciła do miasta.

Było na co wydawać aż dziesięć rubli!

Za kilka dni usłyszymy odczyty Jerzego Brandesa, przyczem dowiemy się, który z naszych ziomeków mówiących: *par don!* i *savez-vous?* umie naprawdę po francusku.

Brandes bowiem ma wykladać w języku francuskim, głównie w tym celu, ażeby „wpaść w oko” śmiertance naszego towarzystwa, a w części i dlatego, że... jest dużej wielkości i nie umie po polsku.

Prócz tego jest on pierwszorzędnym krytykiem i historykiem literatury powszechnej i należy do tych wyjątkowo szczęśliwych znakomitości europejskich, których dzieła doczekały się przekładu na nasz język. Posiadamy mianowicie 4 tomy jego prelekcji p. t. „Główne prądy literatury XIX-go stulecia”, wydane przez redakcję *Prawdy*.

Znam bardzo czcigodne osoby, które nie dość jasno, jeżeli nie całkiem fałszywie, wyobrażają sobie: czym jest literatura i krytyka literacka? Dla nich literatura jest wielki stos pism ilustrowanych, dodatków książkowych, rycin, a nadewszystko tak piękna biblioteka, że umieszczone w niej książki

Żmijewski pracował w zaciszu i zwykle utwory swoje bezimiennie drukował.

Do cenniejszych powieści jego pióra należą „Bukowiecy” w rękopiśmie „Ordegowie” drukowana w *Tygodniku romansów i powieści*.

W *Bibliotece warszawskiej* zamieścił „Z czarnej godziny” w przyszłym zaś kwartale drukował tam się będzie „Stanisław Kmita”.

W *Wieku* na tle wspomnień syberyjskich wyszły „Współka” i „Daurja”.

Inne utwory pomniejsze drukowała *Niwa* i czasopismo krakowskie *Na dziś*.

Krytyka literacka o pracach tych wyrażała się zawsze z uznaniem.

Nadmienić wypada, iż zmarły pisywał od czasu do czasu w dziennikach prowincjonalnych.

Byłoby zasługą naszych nakładców, gdyby rozproszone te plody, w interesie ojczyznej piśmiennictwa, w jedną całość zebrać zechcieli.

= Z sali posiedzeń.

Onegdaj o godzinie 5-ej po południu odbyło się pod przewodnictwem prezesa hr. Tadeusza Lubomirskiego, centralne zebranie warszawskiego Towarzystwa dobroczynności.

Najważniejszą z czynności tego zebrania było roztrząśnienie i zatwierdzenie projektu etatu na rok bieżący.

Spodziewane w roku bieżącym dochody mają wynosić rs. 87,055, wydatki zaś na tenże rok przewidziane są w sumie rs. 88,628, czyli że zarówno przychody jak wydatki będą mniejsze niż w roku 1884-ym, pierwsze o przeszło cztery, a drugie o tysiąc rubli.

Projekt etatu zebranie bez dyskusji zatwierdziło.

Z kolei zebranie wysłuchało sprawozdania opiekunów zapisu dóbr Rytomoczydło, przekazanych przez śp. Radziwiłłową na udzielanie pomocy uczącej się młodzieży.

W roku zeszłym z zapisu tego korzystało troje dziewcząt uczących się w średnich zakładach naukowych, trzech chłopców uczniów gimnazjów i trzech studentów uniwersytetu; prócz tego jeden student otrzymał jednorazową zapomogę.

Pozostały z roku zeszłego z tego źródła fundusz wynosił rs. 700.

Dalej zebranie uchwaliło wyrażenie podziękowania hr. Walewskiemu, jako prezesowi wydziału dochodów niestających za osiągnięty jego staraniem rezultat materialny z bazaru i tomboli urządzonych na dochód Towarzystwa.

Resztę posiedzenia zajęły wybory i ballotowanie nowych członków Towarzystwa.

= Poświęcenie lokalu.

W dniu wczorajszym nowe stowarzyszenie subjektów handlowych i przemysłowych inaugurowało nową swoją, a raczej pierwszą siedzibę w gmachu,

poprostu — nie pozwalają się wydobywać. Tytuł literata nosi pan, opisujący wypadki miejskie, a tytuł krytyka taki znowu literat, który — wymyśla wszystkim innym literatom i całemu społeczeństwu.

„Słuszną krytyką” nazywa się wiadomość np. o zepsutym mostku, albo o źle pachnącym rynsztoku. Jeżeli zaś jaki dziennik powie komu, że jest „idjotą”, albo „nikczemnym zdrajcą”, albo napisze, że ta i ta dama uciekła ze swoim kucharzem, wówczas mówi się:

— To już jest „za ostra krytyka!”

Brandes musi zadać sobie dużo pracy nad podkopaniem tych wyobrażeń; do pewnego jednak stopnia może mu się to udać, ponieważ będzie mówił po francusku. A jeżeli będzie jeszcze mówił prawdziwym akcentem paryskim, kto wie, czy nie posieje u nas całkiem nowych poglądów?...

Może po jego odczytach dowiemy się, że literatura nie jest stosem bibuły, ale cudowną panoramą, w której można widzieć obrazy wszystkiego co ludzie kochali, pragnęli, podziwiali, co ich kiedy zaciękało, co stanowiło treść ich wiary, uczuć i obyczajów we wszystkich epokach. Troja dawno upadła, ale dzięki literaturze, możemy w każdej chwili przypatrywać się jej bohaterom. Umilkły nawet echa wojen krzyżowych, ale poezja uwieczniła ich dążenia, zapal i główne rysy wojowników. O piekle, czyściu i niebie mielibyśmy jeszcze mniej jasne pojęcie aniżeli o literaturze, gdybyśmy nie mogli oglądać ich w „Boskiej komedji”.

Epoki historyczne płyną sobie po ziemi, jak fale potoku i o żadnejbyśmy nie wiedzieli: czym różniła się od innych? co w niej było interesującego? gdyby nie twórczość literacka, która chwytła i uwieczniła główne cechy ludzi i wypadków i przedstawia je w obrazach, przemawiających do myśli, do sympatii i pragnień widza. Dzięki temu czarodziejskiemu zwierciadłu, my ludzie, istniejący zaledwie lat kilkanaście, ogarniamy kilkadziesiąt wieków, jakie ubiegły przed nami, sięgamy w daleką przyszłość, albo, z twardych warunków życiowych, wydieramy się do innego świata, gdzie niema brzydoty, cho-

gdzie dawniej mieszkała się poczta na Krakowskim Przedmieściu.

Inauguracja odbyła się z pewną uroczystością.

Rozpoczęło ją poświęcenie lokalu, przez ks. rektora Chełmińskiego.

W nowym, bardzo smakownie urządzonej, obszernej pomieszczeniu zebrali się prawie w zupełnym komplecie członkowie młodego stowarzyszenia, oraz zaproszone przez nich grono przedstawicieli władzy, świata handlowego, przemysłowego i prasy.

W imieniu stowarzyszenia zabrał głos prezydujący, p. Skorupski i w przemówieniu swoim skreślił dzieje dawnej delegacji subjektów, z której obecnie wytworzyło się stowarzyszenie.

Z wyrazami szczerzej wdzięczności wspominał mówca o poparciu, jakie stowarzyszenie znalazło w panu prezydencie miasta Warszawy oraz o pomocy z jaką przy projektowaniu ustawy przyszli mu niektórzy tutejsi kupcy i przemysłowcy.

W końcu zaznaczył p. S. w swojej mowie, że utworzenie stowarzyszenia z obecną jego ustawą daje subjektom wszelką możność ratowania się w potrzebie bądź to materialną pomocą, bądź też radą i wskazówkami w wyznajdowaniu pracy i zajęcia, co też stanowi główne zadanie instytucji.

Imieniem stanu kupieckiego, licznemu uroczystości reprezentowanego, przemawiał następnie p. Dawid Rozenblum.

= Kasa urzędników sądowych.

Instytucje samopomocy w kraju naszym usiłują skrzętnie gromadzić materialne środki dla zabezpieczenia przyszłości członków swoich.

Małe płace od których urzędnicy wnoszą składki emerytalne a co więcej potrzeby doraźne powołały do życia kilka stowarzyszeń w łonie miejscowej magistratury.

Do instytucyj tego rodzaju należy kasa urzędników sądowych, która odbyła świeżo posiedzenie w gmachu sądu okręgowego, przy uczestnictwie przeszło 50 członków.

Przewodniczył naradom p. Timanowski.

Po zebraniu głosów do zarządu kasy powołano pp. Zawadzkiego, Reinkego, Moldenhawera, Lenca i Mazurkiewicza (ojca).

Pana Timanowskiego na stanowisku prezesa utrzymano.

Na członków komisji rewizyjnej obrano: Lebediewa i Roszkowskiego.

Kwestje prawne przy manipulacji kasy rozstrzygnięte zostały przez członków podług przyjętych dotąd zasad, zdecydowanie sporu, czy urzędnik, co usunął się ze stowarzyszenia, ma tytuł wstąpić do niego na nowo, powierzono zarządowi komisji.

= Bezpłatna pomoc lekarska.

Na ostatnim posiedzeniu administracji ogólnej

roby, śmierci, głupoty, plotek, złodziei kieszonkowych i bruku wylamującego nogi przechodniom.

Tem jest literatura. Krytycy zaś i historycy — czasami poprzestają na wyliczaniu jej utworów, czasami na niedokładnym ich streszczeniu a bardzo dokładnym nierozumieniu, czasami zaś na powtarzaniu bredni, które o tych przedmiotach pisali ich poprzednicy.

Ale jak pomiędzy armją fantazjonistów i naśladowców literackich, trafiają się umysły oryginalne, tak między bataljonami zapyłonych, zaatamentowanych, chorych na oczy, na śledzoną i stwardnienie mózgu krytyków ze szkoły benedyktyńskiej, zdarzają się umysły samodzielne.

Tacy krytycy porządkują panoramę literacką: wyrzucają z niej naśladowców a wysuwają naprzód autorów, którzy przyczynili się do postępu swej sztuki i oddziałali na społeczeństwo. Nie dbają o fryzurę owych autorów i o salony, w jakich byli przyjmowani, ale wskazują: co artysta nowego wprowadził do literatury? gdzie czerpał materiały? co wziął od poprzedników a co sam przekazał następcom?

Taki krytyk jest już filozofem i artystą; buduje on organiczną całość dzieł i przedstawia nam nie tylko pojedynczych autorów tudzież ich „ładne i wzruszające strony”, ale — coś zupełnie nowego, mianowicie: duchowy rozwój społeczeństw.

Takim krytykiem i historykiem literatury jest Brandes i uważalibyśmy się za mocno pokrzywdzonego, gdybyśmy własnymi oczyma nie mogli zobaczyć: jakie nosi rękawiczki, w jaki sposób czesze się i czy używa fraka z kolistemi, czy ze zwykłymi połami? Zadzroszczę zaś tym słuchaczom, którzy oceniwszy okiem znawców różne szczegóły garderoby znakomitego krytyka, potrafią je przyswoić sobie tak, że będzie można o nich powiedzieć:

— Patrzcie!... Czysty Brandes...

Nb. Słyszałem w ostatniej chwili, że Brandes jest kawalerem i że ma zamiar ożenić się tylko z warszawianką.

Bolesław Prus.

Towarzystwa dobroczynności postanowiono udzielać bezpłatną pomoc lekarską ubogiej ludności w ochronie IV-ej przy ulicy Czerniakowskiej.

Porady lekarskiej podjął się udzielać dr Przyborski w godzinach od 12—2-jej po południu.

= Wymagania.

O ile wymagania rzemieślników zagranicznych, są większe od naszych, nieustępujących w uzdolnieniu pierwszym—najlepiej przekonywa następujący fakt.

Do jednej z wykończających się nowych fabryk przy montowaniu maszyn nowej konstrukcji, okazała się potrzeba sprowadzenia z Anglii ośmiu ślusarzy mechanicznych, których też wzywano.

Monterzy angielscy przed przybyciem zażądali piśmiennej deklaracji zapewniającej im nadesłanie pieniędzy na podróż tam i z powrotem, na miejscu całonocne utrzymanie, tj: cztery razy dziennie jedzenie, światło, opał i usługę, wynagrodzenie dziennie po funcie szterlingu i pomoc do niektórych robót jak czyszczenia i polerowania części maszyn.

Naturalnie, administracja fabryki wszystkie warunki przyjęła.

= Z Wisły.

Poziom wody w Wiśle wzniósł się do stóp 5-ciu i cali 6-ciu.

Przybór, acz zwolnił już, nie ustaje wszakże dotąd.

Płynąca szerokim pasem rzeka podmywa ciągle skorupę lodową, unosząc z sobą co chwila kawały lodu.

Biegli utrzymują, iż ruszenia lodów należy się spodziewać lada dzień.

Dość niski poziom wody i niezbyt gruby lód każe przypuszczać, iż puszczanie lodów odbędzie się spokojnie.

= Ślizgawki.

Piękny, pogodny i ciepły dzień wczorajszy (termometr R. wskazywał w godzinach południowych 7 stopni) zgromadził na ślizgawki liczną rzeszę wszelkiego wieku i obojga płci zwolenników sportu łyżwiarskiego.

Na sadzawce w ogrodzie Saskim było prawie ciasno, co też stawało się co chwila powodem spotkań, często uwiecznionych upadkiem, ale bez złych następstw.

W Łazienkach wrzało życie.

Roje zręcznych łyżwiarzy i nadobnych łyżwiarek mknęły w różnych kierunkach.

A choć i tu nie obyło się bez upadków, wywoływały one tak w samych aktorach, jak i widzach tylko chwilową wesołość.

Wreszcie pełno też było na lodzie przy ulicy Obóznej, a nie zbrakło łyżwiarzy i w Promenadzie belwederskiej.

Lód, jakkolwiek dotąd gruby jeszcze, zaczyna już mięknąć pod działaniem słońca i ciepła i pokrywać się wodą.

Zapowiada to rychły koniec ślizgawki i rychły koniec łyżwowego sportu.

= Także spotkanie.

Na jednym z wieczorów tańczących, p. * * *, człowiek już niemłody, ale jeszcze zawołany tancerz, prosił gospodarza domu, aby go przedstawił pewnej młodej panience, której dotychczas nie znał.

Następuje prezentacja, podczas której panna wydaje lekki okrzyk zdziwienia i pyta:

— Może pan przypadkiem jesteś moi m krewnym, gdyż rodziny ojca nie znam zupełnie, a noszę takie samo jak pańskie nazwisko.

Pan * * * doznał niemałego wzruszenia.

Rzeczywiście po kilku słowach rozmowy przekonał się, że ma przed sobą własną córkę, przybyłą na zabawę w towarzystwie znajomych matki.

Pomięszania i radości obojga trudno opisać.

Zauważyli to wszyscy obecni.

Jak się okazało, pan * * *, rozwiedziony z żoną przed 15-tu laty, od tego czasu nie widział ani jej, ani też swojej córki.

Dziwnym trafem pierwsze spotkanie ojca z córką nastąpiło na zabawie i ojciec został przedstawiony w charakterze... tancerza.

= Jeszcze jeden.

Pokątni doradcy znajdują się teraz pod baczną obserwacją policji.

Co kilka dni zostaje zdemaskowanym jakiś ptaszek polujący na łatwowierność naiwnych.

W dniu onegdajszym w jednym z szyncezków podmiejskich aresztowano niejakiego Konstantego O.

Jegomość ten różnych sprawek przypomina świętny typ nieodżałowanego Ancyzyca, „Protazja” z Łobzowian.

Specjalnością O. było wyszukiwanie spraw włósciańskich.

Klijentela jego nader rozległa rozciągała się na kilka mil w okolicy.

Prawnego zamieszkania nigdzie nie miał.

Szynk lub bawarja stanowiły jego kancelarję, w której „interesanci” pana mecenasu hojnie raczyli, o czym zresztą świadczy jego karmazynowe oblicze.

W gmachach sądowych rzadko się pokazywał i to tylko ukradkiem.

Działalność pokątnego doradcy trwała już od lat kilku, a zawsze umiał się wykreślić przed odpowiedzialnością prawną, a parokrotnie obity przez załapanych i wyzyskanych klijentów, powtarzał filozoficznie z Protazym:

Człek na takie żarty nie pyta,
Zażyje tabaki i kwita...

Obecnie pociągnięty do odpowiedzialności karnej, nie tak łatwo wykreśli się od dłuższego pobytu pod kluczem...

= Śmierć pozorna.

Nocy wczorajszej zdarzył się wypadek śmierci pozornej czyli letargu, na Nowej Pradze.

Robotnik z fabryki stali, Seweryn W., chorujący na tyfus, od południa w sobotę pcezał konać, aż nareszcie wieczorem stwierdzono śmierć niezawodną.

Nieboszczyka po stosownem przybraniu złożono w trumnie.

Tymczasem w nocy, kiedy wszyscy domownicy byli pogrążeni w głębokim śnie, W. budzi się w trumnie i chociaż mocno osłabiony, wstaje, wzywając pomocy.

Można sobie wyobrazić przestrach obudzonych.

Stan zdrowia „mniemanego nieboszczyka” znacznie się poprawił i jest nadzieja utrzymania go przy życiu.

= Żywa pochodnia.

W dniu wczorajszym w szynku za wolskimi rogatkami znajdowało się kilkunastu pijaków, którzy wszczęli kłótnię, przyczem kolonista Edward C. został obłany spirytusem.

Dzięki interwencji szynkarza kłótnię usunięto, lecz wkrótce zdarzył się straszny wypadek.

Ktoś zapalając papierosa przytknął nieostrożnie zapalną do przesyconego alkoholem ubrania C.

Biedny kolonista w jednej chwili stanął w płomieniach.

Wszyscy obecni rzucili się na ratunek.

Ogień rzeczywiście stłumiono, lecz C. poniósł tak ciężkie poparzenia, iż życiu jego grozi niebezpieczeństwo.

= Kradzieże.

Na placu Zamkowym pod nrem 31-ym p. W. M. skradziono pugilares zawierający 800 rs. w gotówce. — Na Kruczej pod nrem 17-ym ujęto dwóch złodziei, którzy przez wyłamanie drzwi wdarli się do szynku. — Na Freta pod nrem 24-ym przytrzymano w mieszkaniu p. G. znaną złodziejkę Matyldę N., która z łupem zabierała się już do ucieczki.

= Zuchwała ucieczka.

Nocy wczorajszej ułotnił się z aresztu policyjnego znany złodziej Markiewicz, ujęty poprzedniego dnia.

Ucieczka dokonana została w tak tajemniczy sposób, iż nadzorca aresztu ani też strażnicy nie wiedząc, jak ptaszek mógł wymknąć się z klatki.

= Dwa podrzucenia.

Na Solnej w bramie domu nr 18 i na Pradze przy bramie posesji nr 272 znalezione podrzucone niemowlęta płci męskiej, liczące po kilka tygodni życia.

Podrzutków odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Śmierć z zacczadzenia.

Donosiliśmy onegdaj o zagorzeniu p. F. Ch., zamieszkałego na Starem Mieście pod nrem 2-im.

Przywrócony do zmysłów, pomieszczony został w szpitalu Dzieciątka Jezus.

Tu jednak pomimo energicznej pomocy lekarskiej, w dniu wczorajszym życie zakończył.

= Wypadki.

Na Żelaznej Józef K. najechany przez wóz zraniony został tak ciężko w głowę, iż nieprzytomnego odwieziono do szpitala. — Jakób Z., przez narzeczoną swoją Krysztynę F., rozmyślnie poparzony został na twarzy i rękach ukropem wylanym z garnka.

= Budowa kościoła.

W Kibartach, gub. suwalskiej, rozpoczętą będzie w marcu budowa kościoła filjalnego.

Wzniesienie świątyni ma kosztować 22 tysiące rubli.

Funduszu, drogą składek, zebrano dopiero około 3 tysiące rs.

Parafianie wszelako, ufając w pomoc bożą, do budowy przystąpią.

= Odnowienie.

Korespondent nasz z Lublina donosi:

„Tutejsza stacja kwarantanna której zabudowania i urządzenie przedstawiało wiele do życzenia, nareszcie w tym roku doprowadzoną zostanie do porządku.

Skarb państwa na odnowienie i zaprowadzenie właściwych tej stacji porządków, wyasygnował sumę 2,000 rubli.”

= Ochrona.

W Łodzi otwartą ma być niezadługo nowa ochrona, koszt utrzymania której pokryte będą ze składek osób dobroczynnych.

Przytułek przeznaczony będzie wyłącznie dla sierot dziewcząt wyznania mojżeszowego.

= Z Kowna.

Korespondent nasz pisze:

„Świat adwokacki miasta naszego poruszył się... Trzech głośnych obrońców prawnych naraz zawiątało do Kowna.

Z Petersburga przybyło ich dwóch, pp. Żukowski i Gerard, oraz z Warszawy p. Krysiński.

Wszyscy trzej cieszą się zasłużonym rozgłosem.

Przybyli oni dla obrony w sprawie głośnej w kraju całym.

Sprawa ta zasadza się na dochodzeniu spadku po hr. Manuccim.

Masa spadkowa wynosi przeszło półtora miliona rubli.

Szczegóły procesu są nadzwyczaj ciekawe.

Oprócz trzech powyższych głośnych adwokatów, staje jeszcze kilku obrońców miejscowych.

Dobra ziemskie po hr. Manuccim pozostałe, dzisiaj są w faktycznem władaniu hr. Feliksa P.

Wszyscy spadkobiercy wogóle są bardzo dalekimi krewnymi zmarłego.

WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE.

Wyborny likier.

Do kwarty mocnej wódki dodaje się mirry 12 gramów, aloesu 10 gr., szafranu 8 gr., gwoździków 2 gr., muszkatu 1 gr. Macerowanie trwa dwa tygodnie. Po upływie tego czasu cedi się starannie, dodając do odcedzonego płynu 2 i pół funta syropu cukrowego. Dla większego aromatu można jeszcze dodać wody kwiatu pomarańczowego w odpowiedniej ilości.

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Julja **Parisot**, panna, przeżywszy lat 20, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarła w dniu 30-ym stycznia r. b. W smutku pozostali: matka, brat, siostra, szwagier i narzeczony zmarłej, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwa mające się odbywać codziennie w mieszkaniu przy ulicy Zgoda № 4, o godzinie 11-iej rano, oraz na wyprowadzenie zwłok w dniu 2-im lutego r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 1-iej z południa, na cmentarz powązkowski. 4—411—

† Ś. p. Aleksander **Żukowski**, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 1-ym lutego 1885 roku, przeniósł się do wieczności. W głębokim smutku pozostała wdowa zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 3-im lutego, to jest we wtorek, o godzinie 11-iej zrana w kościele parafjalnym N. Marji Panny na Nowem Mieście, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończeniu nabożeństwa na cmentarz powązkowski.

— B. p. Helena z Winerów **Poznańska**, po krótkiej i ciężkiej słabości, w wieku lat 72, przeniósła się do wieczności. Stroskane dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok dziś, to jest w poniedziałek dnia 2-go lutego, o godzinie 1-iej z południa z ulicy Świętojejskiej № 26 na cmentarz wyznania mojżeszowego. —432—

† Dnia 3-go lutego r. b., to jest we wtorek, o godzinie 11-iej zrana, w kościele powązkowskim odprawione zostanie żałobne nabożeństwo, za duszę ś. p. Emilji **Nizińskiej**, poświęcenie grobu i przeniesienie zwłok z katakumb do tegoż grobu, na który to obrzęd mąż z synami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. 2—399—

† Wszystkim, którzy powodowani współczuciem dla ciężko stroskanego męża i dzieci, towarzyszyli obrzędowi wyprowadzenia zwłok ś. p. Wiktorji, w dniu 28-ym stycznia, oraz panom, którzy raczyli drogę nam zwłoki przenieść na swoich barkach na miejsce wiecznego spoczynku, składamy z głębi serca najserdeczniejsze „Bóg zapłać.”

—431— **Marcelli Morantowicz i dzieci.**

Z ostatniej chwili.

Cesarz Wilhelm odbył w dniu 30-ym z. m. pierwszą przejażdżkę po mieście. Publiczność zgromadzona na skwerach „pod lipami” witała go okrzykami pełnymi zapału.

W komisji dla sprawy niemieckich parowców pocztowych działy się onegdaj dziwne rzeczy. Większość odrzuciła projektowane przez rząd linje: indyjską, afrykańską i australską, a przyjęła tylko wschodnio-azjatycką. Wtedy oświadczyli konserwatyści, iż linja azjatycka im nie wystarcza, dlatego wolą odrzucić raczej cały projekt w komisji, aby mieć rozwiązane ręce w pełnej izbie. Na to znowu oświadczył imieniem wolnomyślnych p. Richter, że dla jego stronnictwa i ta linja już jest zawiele, dlatego chętnie głosować będzie przeciw całemu projektowi. I w ten to sposób po wielotygodniowej pracy cały projekt rządowy—wpadł w wodę... Komisja 14 głosami przeciw 7 odrzuciła go w całości.

Parlament niemiecki rozpoczął w dniu 30-ym z. m. obrady nad ustawą o zabezpieczeniu robotników rolnych na wypadek kalectwa uniezdolniającego do

pracy. Centrum i narodowo-liberalne stronnictwo wystąpiły z tyłu zastrzeżeniami przeciw projektowi do prawa, iż przyjęcie tegoż do skutku nie jest prawdopodobne w dzisiejszej formie.

Uchwalona w d. 29-ym z. m. przez komisję konferencji afrykańskiej deklaracja, odnosząca się do zasad, wedle których mają odbywać się nadal w Afryce zabory terytorjalne, orzeka, iż każde państwo, czyniące nabytek w ziemi lub obejmujące ją w protektorat, musi o tym kroku swoim zawiadomić inne mocarstwa w drodze dyplomatycznej; mocarstwa mogą w danym razie podnieść reklamacje. W zajętych terytorjach mają być niezwłocznie zaprowadzone urzędy, któreby w sposób należyty sprawowały władzę.

Odpowiedź francuska na ostatnie propozycje Anglii co do Egiptu, wręczona już została lordowi Granvillowi. Zgoda osiągnięta. Wszystkie mocarstwa oświadczyły się z gotowością poręczenia pożyczki egipskiej. Liczą na to, że układ zostanie podpisany w ciągu ośmiu dni, to jest jeszcze przed otwarciem sesji parlamentu angielskiego.

W. Porta założyła protest przeciw zajęciu Beilulu przez Włochy.

TELEGRAMY "KURJERA WARSZAWSKIEGO".

Berlin 1-go lutego.

Na posiedzeniu komisji petycyjnej sejmiku pruskiego komisarz rządowy oświadczył: książę Bismark jest zdania, iż pozostawienie sprawy wykazów pracy w rękach agencji prywatnych jest szkodliwym i należy zapobiedz im przez utworzenie państwowej instytucji, która utrzymywałaby stały rejestr zażądań i zaofiarowań pracy. Wykazy utrzymywane będą wedle kategorii zawodów, przyjętych w ustawie o zabezpieczeniu robotników. W ten sposób zarówno pryncypałowie jak robotnicy będą mogli informować się gdzie jest robota i gdzie są robotnicy.

Paryż 1-go lutego.

Poselstwo z Timbaktu, które tutaj w styczniu gościło, miało na celu porozumienie się z Francją w sprawie utworzenia wielkiej drogi karawanowej przez Saharę. Timbaktu stanowi największy rynek handlowy zachodniego Sudanu. Droga ma pójść wzdłuż brzegów Senegalu i Nigru. Projektowana jest budowa kolei żelaznej łączącej obie te rzeki. W Bamako nad Nigrem budują już fort. Naczelnik wyprawy francuskiej, Gallieni, zawarł traktat przyjaźni z sultanem Segu (nad Nigrem). Francuska łódź działowa, która znajduje się na Nigrze, popływie do Timbaktu. Tamże znajduje się również w misji p. Angeli, drogoman pociągu Timbaktu i profesor języka arabskiego w Senegalu.

Paryż 1-go lutego.

Dzienniki donoszą, że z końcem marca admirał Courbet będzie rozporządzał potężną flotą, złożoną z 34-ech okrętów wojennych, a zaopatrzoną w 280 dział ciężkich i 7,000 ludzi. Generał Briere de L'Isle be-

dział zaś po nadejściu wysłanych obecnie z Algieru posiłków rozporządzał korpusem 24-tysięcznym, nie licząc 700 strzelców azjatyckich. W ogóle siły francuskie na morzu chińskim i w Tonkinie będą niebawem wynosiły 40,000. Rząd uważa, iż armja ta wystarczy do złamania oporu chińskiego.

Filipopol 1-go lutego.

Półurzędowa Marica oświadcza, iż położenie bulgarów w Macedonji jest nieznośnym, że jak przedtem, tak i obecnie oczekują zhawienia wyłącznie od Rosji.

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w d. 31-ym stycznia r. 1885-go, a niedorzecznych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Izrael Goldbert, — Kleinmann, — S. Kronsilber, — Poswianski, — Zygmunt Kempński, — Szpital Dzielca Jezus, Ciechanowicz, — Landy, Tamka 2, — Grünberg, Chmielna, — M. N. Gołowiec, — Michał Eizen, — N. Gassenbein, — J. Pottasch, — Brulowski, Borisow, — Błagoczynny Płyszewski, — Świętojerska dom Krancza, Rozniatowski, — Hoża 9, Turski, — Leszno 79, Gorecki, — Wicherkiewicz, Nowogrodzka, — Heinrich Herzberg, Graniczna, — Dobkin, — Samuel Silberstein, — Kon Grauberg, — Mme Laska, — Nipanicz, — Gurmman, — Schwartzstein, — Kokitski, — Wołanowski, — Saski, — Mejmujewski, — Włodzimierska 7.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

Telefony warszawskie.

Wykaz

abonentów połączonych ze stacją centralną w ciągu zeszłego tygodnia.

119. Lewental S., mieszkanie, Nowy Świat 39.
348. Muchanow Sergjusz, dyrektor Pałaców Cesarskich w b. Zamku Królewskim.
348. Zarząd Pałaców Cesarskich w b. Zamku Królewskim.
348. Zarząd Pałaców Cesarskich w Łazienkach.

Dolina Szwajcarska.

W niedzielę d. 1 i w poniedziałek d. 2 lutego r. b.

Sensacyjne przedstawienia
A. Siedleckiego

Antrakty wypełni muzyka

A. Sonnenfelda.

Początek ogodz. 5. Szczegóły w afiszach. (384)

— **Łoża 1-go pietra** na przedstawienie śródowe „Wieczoru trzech króli” abonament lit. B., może być zamieniona na łożę na przedstawienie lit. A, lub C, to jest na poniedziałkowe lub czwartkowe przedstawienie; przy ulicy Miodowej nr 11 w właściciela domu. —430—

Joachim Kurtz,

Nauczyciel śpiewu i muzyki, mieszka Nowolipki 26

— **W ambulatorjum przy zakładzie leczniczym dla chorych na żółtek** (Krucza 23), udziela się porada bezpłatna w niedziele i środy od godziny 8—10 zrana. (11)

— **D-ta ROTHEIM**, Królewska 37. Wynalazca nowego systemu wprawiania zębów sztucznych, wstawia takowe w najlepszym wykończeniu, leczy, plombuje i znieczula dziąsło przy wyjęciu zęba. (408)

— **Uniwersytecka klinika oczna**, mieszcząca się czasowo w szpitalu św. Rocha. Profesor **Wolfring** udziela porady chorym na oczy **bezpłatnie** codziennie od 12 do 1 1/2. (1058)

— **Magistrat miasta Warszawy** zawiadamia, że zastawione w tutejszym lombardzie fanty, jako to: srebro różnego gatunku i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym terminie nie wykupili, lub prolongować zaniedbali, sprzedane będą przez publiczną licytację w lokalu kasy lombardu, w gmachu ratusza.

Licytacja rozpocznie się dnia 4 (16) marca 1885 roku, o godzinie 9-iej zrana, trwać będzie do godziny 1-iej po południu tegoż dnia oraz dni następujących w tychże samych godzinach do czasu zupełnego rozprzedania fantów.

Licytacja nie będzie się odbywać w dni świąteczne i uroczystości dworskie.

Za zakupione fanty zaraz po przybyciu kupna srebrem lub biletami bankowymi płacić należy.

Termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrnych lub złotych najdalej do dnia 19 (31) stycznia 1885 r., wszelkich zaś innych do dnia 16 (28) lutego 1885 r. oznaczony został, przed upływem więc powyższych terminów do kasy lombardu o wykupienie lub prolongowanie fantów zgłosić się należy.

Po upływie dnia 19 (31) stycznia r. b. fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych, niezawodnie przesłane zostaną tutejszej probierni do stopienia i zamiany na gotowiznę po cenach właściwych, stosownie do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 10 (22) kwietnia 1851 r., o zaprowadzeniu w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29, zaprowadzającego w tym celu probiernię, po upływie zaś dnia 16 (28) marca 1885 r. wszystkie inne wyroby na licytacji sprzedane zostaną. 3-68-

Rozkład jazdy na drogach żelaznych.

POCIĄGI:	Odechodzą		Przychodzą	
	godziny	minuty	godziny	minuty
Warszawsko-Wiedeńska:				
Pośpieszny 3 klasy	6	— rano	6	50 wiecz.
Osobowy 3 klasy	11	10 rano	5	55 po poł.
Osobowo-miejsce 3 kl. do Piotrkowa	6	50 wiecz.	10	10 rano
Powyższe pociągi łączą się z drogą łódzką.				
Kurjerski 2 klasy	6	15 wiecz.	6	15 rano
Warszawsko-Bydgoska:				
Kurjerski 2 klasy	6	15 po poł.	2	35 po po-
Osobowy 3 klasy	7	— rano	10	35 wiecz.
Osobowo-miejsce 3 kl. do Kutna	4	40 po poł.	8	25 rano
Warszawsko-Terespolska:				
Pocztowy 3 klasy	3	50 po poł.	7	49 po poł.
Osobowy 3 klasy	10	30 rano	8	18 wiecz.
Osobowo-towarowy 3 klasy	10	— wiecz.	8	13 rano
Warszawsko-Petersburska:				
Kurjerski 2 klasy	10	13 rano	7	43 wiecz.
Pocztowy 3 klasy	11	38 wiecz.	9	8 rano
Nadwiślańska do Kowla:				
Pocztowy	3	35 po poł.	2	— po poł.
Osobowy do Lublina	7	45 rano	10	54 wiecz.
Powyższe pociągi łączą się z drogą dąbrowską.				
Osobowy	8	6 wiecz.	8	12 rano
Nadwiślańska do Mławy:				
Pocztowy	5	40 po poł.	11	40 rano
Osobowy	9	20 rano	8	27 wiecz.

Nakładem Księgarni i Składu Nnt
GEBETHNERA i WOLFFA,

wyszły następujące dzieła:

Antonięgo Edwarda Odyńca.

Listy z podróży, 4 tomy rs. 6.
Treść: Tom I i II z Warszawy do Rzymu; tom III z Rzymu; t. IV z Neapolu do Genewy.

Tłomaczenia, 4 tomy rs. 3; w ozdobnej płóciennej oprawie rs. 4.
Treść: I Dziewica z jeziora; II Pieśń ostatniego Minstrela, Ballady i baśnie; III Korsarz — Niebo i ziemia — Mażepa — Narzeczona z Abydos; IV Czciociele ognia — Peri i Raj — Dziewica Orleańska.

Wspomnienia przeszłości, opowiadane Deotymie, rs. 2.

Taż księgarnia posiada na składzie:
Oktaryk rzymsko-katolicki, czyli zbiór katolickiego nabożeństwa, rs. 2, oprawa w skórce rs. 3, rs. 3 kop. 50 i rs. 4 (wydanie oddzielne dla kobiet i dla mężczyzn).

Do nabycia we wszystkich księgarniach w kraju i za granicą. 229r

LANDO

do sprzedania. Wiadomość u właściciela domu. Wierzbowa 3. 203

LEKCJE BUCHHALTERJI

udziela DAWISON, upoważniony przez Warsz. Okręg. Nauk.—Marjańska 2B.

Była starsza

Nauczycielka śpiewu

petersburskiego konserwatorium, pani A. A. Polakowa-Chwostowa, udziela lekcje śpiewu u siebie w mieszkaniu, Marszałkowska 8c, mieszkania 6. 247

RZĄDCA DÓBR,

żonaty, młody, pragnie znaleźć miejsce za skromne wynagrodzenie. Biuro komisowe Łuczynskiego, Trębacka 1a, róg Krakowskiego-Przedmieścia. Tamże są do pomieszczenia: **Nauczycielki, Nauczyciele, Bony francuzki i niemki.** 234R

Zakłady przemysłowo-chemiczne

LAKIERY-FARBY

W. Karpiński & W. Leppert,
Elektoralna 33. 157R

Zaginęła Charcica

złota, rasy szkockiej, lat 3, wabi się „Stru-na.” Znalazca raczy odprowadzić na ulicę Instytutową 3, za nagrodą rs. 15. 289

300 par Bazantów

otrzymał Haudel

WIN I DELIKATESÓW

Ant. Stępkowskiego,

Wierzbowa 5.

które sprzedaje po rs. 5 za parę. 227r

Po wyłączeniu gruntów i krzaków, będących własnością Magistratu.

ŁAKA

na Saskiej Kępie położona, zwana Papierzszczyzną, oznaczona 312, mająca podług pomiaru Geometri Kostrzubińskiego, z r. 1876, mórg 7, pretów 165⁶²/₁₀₀ sprzedana została w Wydziale V Sądu Okręgowego, za rs. 2,410. — Do dnia 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. służy możliwość o podwyższeniu 1/4 części. Vadium rs. 1750. — **Zygmunt Krysiński,** 295
Adwokat Przysięgły.

Zawiadamiam osoby interesowane, że po dokonanej obecnie regulacji numerów przy ulicy Kruczej, należy adresować do mnie pod 24, (nie jak dotąd pod 10). — Właściciel domu i piekarni, Krucza 24. 225R

W. Rakmann.

Osoba przyzwoita,

mogąca przy zupełnej ewikeji pożyczyc 1,200 rs., znaleźć może tania bardzo przyzwoite pomieszkanie i całodzienne życie, względnie może mieć utrzymanie. Bliższa wiadomość w kancelarji rejenta W-go Żółtowskiego, ulica Miodowa 6. 262

MŁODY CZŁOWIEK,

w wieku lat 26, zajmujący dotąd posadę buchaltera-korespondenta, w jednej z większych fabryk sukienicznych Cesarstwa, władający językami: polskim, ruskim i niemieckim, poszukuje odpowiednie swym zdolnościom zajęcie w Warszawie lub na prowincji od 1-go Marca lub 1-go Kwietnia, za stosunkowo nie wielkim wynagrodzeniem. Łaskawe oferty pod lit. H. g. w Biurze Ogłoszeń pp. Rajchmana i Frenclera, Senatorska 18. 236R

W mieście Łowiczu (st. dr. zel.) jest do sprzedania 232

DOM

murowany, piętrowy, z dwiema murowanemi oficynami i czterema sklepami, przy rogu ulic Podrzecznej i Bielawskiej 73, przynoszący dochodu od 1000 do 1200 rs. Bliższa wiadomość u miejscowego rejenta K. K.

Do wydzierżawienia

na lat sześć 15 mórg ogrodu, owocowo-warzywno-angielskiego z pasieką pięćdziesięciu pni, z domem mieszkalnym, opałem i utrzymaniem dwóch krów, za rs. 200 rocznie. Wiadomość w Biurze ogłoszeń, Senatorska 18. 131R

Balsam Colorado D-ra Jefferson.

Jedyny środek powstrzymania wypadania włosów.
Jedyny środek oczyszczenia głowy od łupieżu.
Najniezawodniejszy usunięcia siwizny stopniowo.
Najdoskonalszy dla odzyskania siwiznie pierwotnego koloru.

Niechybny w nadaniu włosom połysku i miękkości.
Cena rs. 3 kop. 50 z przesyłką. Dostać można u Lipinka na Niecałej i Kocha.—Główny Skład na Krakowskim-Przedmieściu w domu hr. Krasińskiego № 7, w nowo-otworzonym specjalnym Magazynie kosmetycznym à la Renaissance. Tamże nadeszły i codziennie nadchodzą najmodniejsze perfumeryjne towary z Paryża i Londynu.—Dla dogodności publicznej w tymże magazynie skoncentrowane są perfumeryjne towary najlepszych krajowych fabryk, od ceny 10 kop. do najdroższych.
Filja Magazynu à la Renaissance, Nowy-Swiat № 41. 2914r

PRAWDZIWA Amerykańską i Kaukaską NAFTE

sprzedaje hurtowo i detalicznie
Stefan Kirszenstein,
Skład główny. Nowy-Swiat 70. 211R

GRZYB BRZEWNY

w domach mieszkalnych niszczy najszybciej-
szymi sposobami, a nowe budynki zabezpiecza
od takowego. Osuszam także mieszkania
wilgotne. — Aleksander Giszewski,
budowniczy, ul. Żurawia № 38. 272

Skład win i delikatesów

R. ORŁOWSKIEGO,

Krakowskie-Przedmieście № 43,
obok Hotelu Saskiego,
otrzymał z dóbr Bielewiczów świeży transport

Sera Litewskiego i
MASŁA bez soli odznaczającego się wy-
bornym smakiem. 261

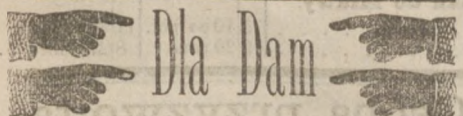
DLA FABRYK

wszelkiego rodzaju bardzo dogodne pomiesz-
czenie, z 20 obszernych pokojów z podwózka-
mi i oddzielnymi mieszkaniami, razem lub cze-
ściowo tanio do wynajęcia za rogatkami. —
Wiadomość w kantorze komisowym Łucyń-
skiego przy rogu Trebackiej i Krakowskiego-
Przedmieścia. 193

W osadzie około 4.000 ludności leżącej—
w której lekarz i weterynarz stale zamiesz-
kują — li tylko wskutek interesów familij-
nych jest do sprzedania

APTEKA

centralna z obrotem 3.000 rs., na bardzo do-
godnych warunkach. Wiadomość u Hoyera
ulica Aleksandra № 11. 244

na Karnawał:

Egrety złote i motyle złote, zu-
pełnie w nowym gustie, do
przybrania głowy, bardzo dystygowane.
Egrety z piór i kwiatów jedwa-
bnych, po rs. 1.50.

Bukiety jedwabne, po kop. 40. 75
i 90 kop.

Chustki szelowe, w różnych ko-
lorach.

Siatka złota, koronki i sznury
złote.

Iluzja biała, na welony, 6 łokci
szeroka, po kop. 90.

Tiule białe, creme i fiole w de-
sen, oraz tiule różno-koloro-
we, w złote muszki na woalki.

Aksamitki i koronki różnokolo-
rowe.

WACHLARZE balowe i
Wachlarze zupełnie czarne ze
strusich piór, bardzo poszukiwa-
ne, po cenach, rs. 4, 5 i 6,
POLECA 177

S. H. Dąbrowski,

ulica Żabia № 2, róg Żelaznej-Bramy.

Wyborowy

OLEJ do jedzenia. 210R
OLIWA prowauca.
OCET stołowy i kuchenny, poleca:

STEFAN KIRSZENSTEIN,

Nowy-Swiat Nr 70.
HURTOWO I DETALICZNIE.

POGRZEBY

załatwia, dopełnia ekshumacji i
przewożenia zwłok w kraju i za-
granicą, sprzedaje najtaniej trumny
metalowe i drewniane, sukno posmiertne,
gotowe żałoby i wszelkie efekty pogrzebo-
we i żałobne. Zakład Pogrzebowy
J. Pełczyńskiego, Nowy-Swiat 54.

BIELIZNA

najtaniej bo w mieszkaniu, sprzedaje wszelką
bieliznę damską, męską i dziecięcą, koszule
męskie z madopolanu, gorsy webowe, po rs.
1.50, płócienne koszule, kalfany damskie po
85 kop., majtki damskie po 65 kop. Przyjmuje
obstalunki na wyprawę, wszystko zostaje wy-
konczone jaknajstaranniej, przyjmuje do zna-
czenia, monogramy po k. 10, litery zwyczaj-
ne i M po kop. 4.—Senatorska № 18, na par-
terze, wprost kościoła, Specjalna fabryka bie-
lizny Teofil Fuks. 218R

Do sprzedania Dom

duży, murywany, w mieście pow. Grójca, na
dogodnych warunkach, oraz do wynajęcia Cu-
kiernia i Restauracja także. Wiadomość w
składzie skór Świętojańska № 11. 273

DOBRA

Sprzedż i zamiany.

Kilka majątków mniejszych i większych,
jest do sprzedania za gotówkę, summy hypo-
teczne, lub zamiana na domy — oraz koby
miał do zbycia mniejsze summy hypoteczne,
do odebrania w Banku lub Sądzie Okręgo-
wym, ze chce się zgłosić do pełnomocnika, uli-
ca Długa № 45, mieszkania 4, od godziny
4—6-tej po południu. Tamże do ulokowania
kapitały na domy. 144

O pół mili od Krakowa,

w pobliżu gościńca w przyjemnem
i zdrowym położeniu, jest do wy-
dzierżawienia od Lipca lub Paź-
dziernika 1885 r.

DOM

murywany, jedno-piętrowy, o 7
ubikacjach. Na żądanie może być
dodana ziemia pod ogród. Blizsza
wiadomość w domu handlowym
J. Fr. Fischer, Kraków, Rynek
A. B. 227

Fabryka konserwów H. GOEGGINGER

w Rydze
poleca: Szproty wędzone i marynowane. —
Stremingi (rodzaj Sardynek Dżwińskich).
Kilki i Sardie w puszkach mniejszych
i większych, tudzież różne inne konserwy.
Skład główny: E. Langner, ulica Nowo-
Senatorska № 6. — Skład win dawniej J.
Riedla. 36

Młody człowiek,

Polak, znający dobrze język rosyjski i ra-
chunkowość, posiadający chlubne świadectwa,
z poprzedniej kilkoletniej pracy jako kasjer
w dużym przedsiębiorstwie, obecnie zaś pe-
niący samodzielnie obowiązek od lat 10 admi-
nistratorskiego majątku w gub. Wołyńskiej,
lecz ze względów familijnych potrzebuje za-
mieszkać w Warszawie, lub w pobliżu tako-
wej, z tego powodu poszukuje od 1-go
Kwietnia r. b. odpowiedniej posady: kasjera,
kontrolera lub magazyniera w jakimkolwiek
przemysłowym większym interesie. Na żąda-
nie może złożyć kaucji do 3.000 rs., oprócz
tego gwarantuje poważnych i odpowiedzial-
nych osób w Warszawie. — Łaskawe oferty
uprasza się składać w Biurze Ogłoszeń pp.
Rajchmana i Frendlera, w Warszawie,
Senatorska № 18, pod liczbą 3000 J. M.

Perfumy, Mydła i Kosmetyki,

Z FABRYKI
Brocard & CIE,
SPRZEDAJĄ SIĘ
w Składzie Perłowa,
w Warszawie;
Krakowskie-Przedmieście

SPECIALITÉS Eau de Cologne aux fleurs.

Savon à la Glycerine.

BUKIETY

z Kamelij, Róż i innych kwiatów.
Bukiety na podkładkach papierow. od rs. 1.
tarlatan. od rs. 4.
atlasow. od rs. 4.

Wieniec od rs. 5.
Dekoracje od rs. 6.
Kamelje cięte białe po kop. 60.
Róże po kop. 15.
Rozeda po kop. 4. Fiołki i inne kwiaty.
Hijacynty doniczka kop. 30.

Otrzymując kwiaty wprost z NICEI co
dzień świeżo, jestem w możności wykonywać
bukiety z kosztownych kwiatów po tak niskich
cenach, w Ogrodzie w Hotelu Drezdeńskim.
Długa 30, gdzie wody mineralne. 288

Wino Szampańskie

firmy George Goulet w Reims,
DOSTAWCY DWORU
Króla Holenderskiego
nadeszło do handlow 276
A. Bocqueta i S. Dobrycza & C.
R. Orłowski i P. Voigt & C.

Z powodu wyjazdu

od 1-go Kwietnia r. b. do wynajęcia przy ul.
Żurawiej 25, na 2 piętrze od frontu: 4 po-
koje przedpokój, pasaż, kuchnia, schowan-
ko, zlew, wodociąg i wszelkie inne wygody.
Lokal suchy, ciepły i bardzo dobrze utrzyma-
ny. Cena umiarkowana. Wiad. u stróża. 284

Sprzedż fabryki.

Z powodu zbiegu okoliczności w rodzinie,
zostanie sprzedana fabryka w Petersburgu,
mająca znaczny obrót. Pierwsza część za-
płaty 10.000 rs., następnie stosownie do umo-
wy. Poważni reflektanci ze chcą się zgłosić
do Centralnego Kantoru Ogłoszeń w Peters-
burgu, Newski Prospekt № 8 220R

Nowo-otworzony „Sklep Wiejski“

poleca Szan. Publiczności produkty spożywcze
w gatunkach wyborowych, a po cenach umiar-
kowanych.—«Marja,» Chmielna № 12. 274

Jedyna w kraju pracownia BIZUTERJI IMITACYJNEJ i Sztucznych Brylantów,

które zliżem i ogniem przewyższają nawet
blask prawdziwych. — Ceny niskie, bez prze-
sady pocztowej:

Kolczyki srebrne z brylantami, od rs. 4.
Pierścionki złote z brylantami, od rs. 5.
Szpilki do krawatów od rs. 2.
Bransoletki, medaljony, broszki, kwia-
ty z brylantami, naszyjniki z pereł,
po cenach FABRYCZNYCH.—Zapowiednia
i reperacje, śpiesznie i tanio. 2402R

Ulica Nowo-Senatorska № 4. Marja Drasch.

Magazyn EDWARDA LOTH,

Krak.-Przedmieście № 15, POLECA
Do ozdoby mieszkań.

Rosliny i kwiaty sztuczne w naczyniach
prostych i ozdobnych t. j. doniczkach, żar-
dinierkach, wazonach, amplach, koszykach,
lub bez tychże.

Bukiety wazonowe i ręczne.
Garniturki balowe.
Pióra strusie i fantazyjne.
Kapelusze damskie i dziecięce, z ubra-
niem i bez tegoż. 72R
Wielki wybór.—Ceny umiarkowane.

Jan Kalinowski,

Marszałkowska nr 61,
Specjalny Magazyn farb do włosów, wy-
twórcy perfumeryjne, francuskie i an-
gielskie, przybory toaletowe. 3804

Do wynajęcia

od 1-go Lipca bieżącego roku.
Obszerny, widny, wygodny LOKAL, na par-
terze, składający się z dwóch salonów, o cze-
rech oknach i drzwiach wchodowych od Pla-
cu Bankowego, mający nadto wejście i cze-
tery okna od podwórza. Lokal ten bardzo od-
powiedni na biura, lub wielki zakład. Cena
roczna rs. 2.700.

Wiadomość: codziennie od godziny 1 do 3
po południu, przy ulicy Nowo-Zielnej № 35,
w biurze Jakóba Janasza. 190R

WINA

Szampańskie Ruskie
poleca
Główny Skład WIN
Krymskich i Kauka-
skich
Hermana Stein
& Comp. 3142R
Marszałkowska № 58.
UWAGA! Wina powyż-
sze nie różnią się w ni-
czem od Win Szampań-
skich zagranicznych.

Wspólnik

do interesu dobrze wyrobionego i pierwszo-
rzednego, z kapitałem 20.000 rs. Blizsza wiadomość w handlu Braci Wróbel. 223

Kancjonowane Biuro Nauczycielskie Anny Damerau,

Krakowskie-Przedmieście № 36,
wprost Saskiego placu,
ma do umieszczenia Guwernerów i Nau-
czycieli obojga płci, tak krajowców jak i
zagranicznych, Bony różnych narodowości i
Korepetytorów. 278

Codziennie wydają się smaczne BLINY

poreja po kop. 40, — w Restauracji Hotelu
Francuskiego, Zielony Plac. 236

Z powodu wyjazdu jest do sprzedania za cenę bardzo przystępną kareta 3 osobowa

nowego fasonu, mało używana. Wiadomość
w fabryce powozów 113R
KAROLA BERGER, Leszno № 6

NOWO-OTWORZONY

MAGASIN FRANÇAIS

przy rogu Krakowskiego Przedmieścia i ulicy Trębackiej, w domu dawniej „Starej Poczty,”

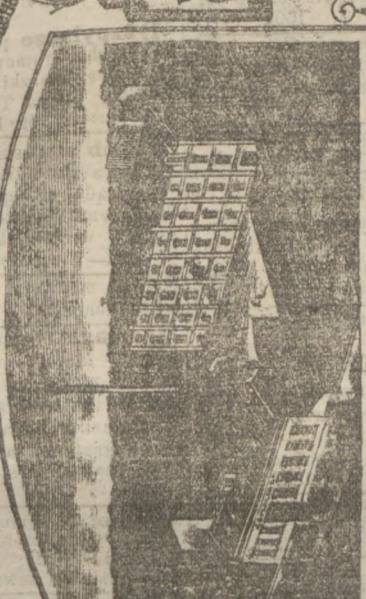
posiada największy wybór gotowych ubiorów męzkich i dziecięcych, na każdy sezon i każdej wielkości, które odznaczają się najnowszym krojem i w ničem nie ustępują ubiorom robionym na obstalunek, a z tego powodu ubiorów magazynu nie należy brać za jedno z garderobą pochodzącą z innych tego rodzaju magazynów.—Ceny oznaczone są liczbami na wszystkich sztukach i są widoczne dla każdego: są one bardzo niskie lecz stałe, a mianowicie:

Spodnie zimowe	od rs.	6.
Garnitury	”	19.
Paletoty	”	19.
Garnitury czarne	”	26.50.
Paltoćiki i Garniturki dziecięce	”	6.50.

Oprócz tego znaczny zapas Szlafroków, Ubiorów myśliwskich, podróźnych, burek i t. p. Obstalunki podług miary przyjmuje i wykonywa jak najskrupulatniej.—Najlepsze materiały krajowe i zagraniczne, są zawsze na składzie w wielkim wyborze.

64R

ФАБРИКА ВЪСОБЪ
ПОЛІУСА ШЕРЛІНГЪ
ВЪ ВАРШАВІ
№ 765

FABRYKA WAG
JULIUSZA SPERLING
W WARSZAWIE
№ 765

Egzystująca od roku 1856 przy ulicy Elektrycznej № 765 przeniesiona, została na ulicę LESZNO № 76.

1876. Exposition d'Utrecht.

1878. la plus haute recompense. PARIS.

1880. Medaille Bruxelles.

1883. Medaille d'or. AMSTERDAM.

1884. Diplome d'honneur. BOSTON.

1884. Medaille d'or. LONDRES.

1878. La plus haute recompense. 1878. Największa i najslawniejsza

Fabryka GORSETÓW w PARYŻU, à la Duchesse „sans Rival,”

która w roku 1878, na Wystawie w Paryżu, otrzymała jedyną najwyższą nagrodę za akurację i trwałą robotę i zgrabne fasony, powierzyła mi wyłącznie detaliczną i hurtową sprzedaż po cenach fabrycznych na całe Królestwo.

Niniejszem mam honor donieść Szca. Publiczności i stałej swej Klienteli, iż powyższe Gorsety (białowe, białe, czarne, popielate, różowe i kremowe, w wielkim wyborze, już nadeszły.

Gorsety à la Duchesse sans Rival, nie tylko są wzięte w największych domach a także i w salonach pałacowych, lecz także i Pał. Arystokrat, chociaż nie bardzo zgrabną figurą, nie obchodzi się takowego.

Jedyny Skład Główny na Królestwo po cenach fabrycznych. — W Składzie Bielony i Trykotny

J. NATANBLUTA,

22. SENATORSKA 22

FOSFORAN ŻELAZA

LEKASA APTEKARZA, DOKTORA NAUK ŚCISŁYCH

W płynie podobnym do zgaszonej żelazistej wody mineralnej, jest jedynym środkiem żelazistym zbliżającym się do składu kulek krwi, a posiada nad resztą preparatów żelazistych tę wyższość że działa w sposób odtwarzający krew i kości. Nigdy nie sprawia zatwardzenia i nie utrudza trawienia, nie czerni zębów; używa się zawsze z dobrym skutkiem w boleściach żołądka, przeciw bledoci cery, niedokrewności i wszyskich tych cierpieniach którym podlegają niewiasty, panny i dzieci blade niedokrwiste, cierpiące na mdłości i brak apetytu.

PARTE, 8, ULICA VIVIENNE I WE WSZYSTKICH GŁÓWNYCH APTEKACH.

PARFUMERIE ORIZA

de L. LEGRAND

CREME-ORIZA
DE NINON LENCLOS

Biel i udelikatnia skóre dodają jej przezroczystość i świeżość do najpóźniejszych lat. Ochronia od opalenia się, piegów i zmarszczek.

SAVON ORIZA

Doktor G. Ravau, najslawniejsze mydło dla skóry.

Ess-Oriza & Oriza-Lys

ORIZA-POWDER

SKŁAD GŁÓWNY, 207, RUE SAINT-HONORÉ, A PARIS.

Największa Parowa FABRYKA GORSETÓW

Mam honor zawiadomić Szca. Publiczność, że przygotowałem na bieżący sezon, największy wybór gorsetów, jakoto: szare, białe, czarne, ponsowe i w różnych kolorach z prawdziwymi fiszbinami i z imitacją, które odznaczają się pięknym fasonem i trwałością wyrobu własnej mojej fabryki, istniejącej od lat 6 w tutejszym kraju, jako doświadczonej na całej Rosji.

Z czem polecam się łaskawej pamięci Szca. Dam.

Wilhelm Steiner, Fabryka Świątokrzyżka 24.

OLIWA NICEJSKA,

Octy stolowe i Essencja Octowa Frankfurtska, znajdujące się w znacznych zapasach

w Składach Materiałów Aptecznych

LUDWIKA SPIESSA I SYNA,

Plac Teatralny № 464/5, obok kościoła PP. Kanoniczek. i ulica Marszałkowska № 52, pomiędzy ulicą Świątokrzyżką i Rysią.

Ceny przystępne. — Towar wyborowy. 2466R

